

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dostosowującego do art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej niektóre akty prawne przewidujące stosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą

COM(2013) 451 final – 2013/0218 (COD)

oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dostosowującego do art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej niektóre akty prawne w obszarze sprawiedliwości, przewidujące stosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą

COM(2013) 452 final – 2013/0220 (COD)

(2014/C 67/21)

Sprawozdawca generalny: **Jorge PEGADO LIZ**

Rada, w dniu 16 września 2013 r., oraz Parlament Europejski, w dniu 4 lipca 2013 r., postanowiły, zgodnie z art. 33, art. 43 ust. 2, art. 53 ust. 1, art. 62, art. 64 ust. 2, art. 91, art. 100 ust. 2, art. 114, art. 153 ust. 2 lit. b), art. 168 ust. 4 lit. b), art. 172, art. 192 ust. 1, art. 207 oraz art. 338 ust. 1 TFUE, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dostosowującego do art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej niektóre akty prawne przewidujące stosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą

COM(2013) 451 final – 2013/0218 (COD).

Dnia 4 lipca 2013 r. Parlament Europejski, działając na podstawie art. 81 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowił zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dostosowującego do art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej niektóre akty prawne w obszarze sprawiedliwości, przewidujące stosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą

COM(2013) 452 final – 2013/0220 (COD).

Ze względu na pilny charakter prac, na 493. sesji plenarnej w dniach 16–17 października 2013 r. (posiedzenie z 16 października) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny powołał Jorge Pegado Liza na sprawozdawcę generalnego i 110 głosami – 6 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Przedmiotem obu wniosków dotyczących rozporządzeń (COM(2013)451 final i COM(2013) 452 final z dnia 27 czerwca 2013 r.) jest dostosowanie do nowego systemu aktów delegowanych wszystkich 165 instrumentów prawnych podlegających początkowo systemowi procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) został poproszony o wydanie opinii w tej sprawie.

1.2 Proces ten został zainicjowany przez Parlament Europejski przy wsparciu Rady w celu dostosowania dawnych praktyk procedury komitetowej do procedury delegowania uprawnień przewidzianej w art. 290 TFUE.

1.3 EKES popiera inicjatywę Komisji, ponieważ wzmacnia ona bezpieczeństwo unijnych źródeł prawa i realizuje cele związane z upraszczaniem i skutecznością.

1.4 EKES przypomina, że jego szczegółowe sprawozdanie na temat procedury aktów delegowanych zostało niedawno przyjęte, i zaleca uwzględnienie tego sprawozdania w celu zrozumienia niniejszej opinii.

1.5 Dostosowanie całej grupy 165 instrumentów prawnych (rozporządzeń, dyrektyw i decyzji), należących do dwunastu różnych obszarów wywołuje bowiem wiele wątpliwości natury prawnej i praktycznej.

1.6 Niektóre elementy procedury delegacji uprawnień pozostają nadal niejasne. Przykładowo, należy w przyszłości zdefiniować pojęcie „elementów innych niż istotne”. Powinna również zostać przeprowadzona precyzyjna ocena funkcjonowania mechanizmu.

1.7 Niektóre propozycje rozporządzenia zawierają opcje pomijające ramy ustalone przez podstawowe akty prawne, co prowadzi do przekazania uprawnień na czas nieokreślony lub wyznaczenia bardzo krótkiego terminu na kontrolę Parlamentu i Rady.

1.8 Z racji ogólnych i szczegółowych uwag EKES zaleca Komisji realizację procesu grupowego dostosowania z dokładniejszym uwzględnieniem charakterystyki pewnych podstawowych aktów prawnych.

1.9 EKES zaleca również Radzie i Parlamentowi zachowanie najwyższej czujności i szczegółową analizę wszystkich aktów objętych procesem dostosowania.

2. Wprowadzenie

2.1 Traktat lizboński, który wszedł w życie 1 grudnia 2009 r., wprowadza rozróżnienie między przyznanymi Komisji uprawnieniami do przyjmowania aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego, zgodnie z art. 290 TFUE (procedura delegacji uprawnień), a uprawnieniami do przyjmowania aktów wykonawczych, zgodnie z art. 291 TFUE (procedura wykonawcza).

2.2 Te dwa typy uprawnień podlegają odmiennym ramom prawnym.

2.2.1 Wdrożenie uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych przewidziane zostało w instrumentach bez wiążącej mocy prawnej, a mianowicie:

— komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzenia w życie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁽¹⁾;

— „porozumieniu w sprawie aktów delegowanych” (*common understanding on delegated acts*) zawartego między Parlamentem, Radą i Komisją;

— art. 87a i art. 88 Regulaminu Parlamentu Europejskiego, zmienionego decyzją z dnia 10 maja 2012 r.⁽²⁾

2.2.1.1 Komitet przyjął niedawno szczegółowy raport informacyjny dotyczący procedury aktów delegowanych. Zdecydowanie zaleca zapoznanie się z tym dokumentem w celu zrozumienia niniejszej opinii⁽³⁾.

2.2.2 Wdrożenie uprawnień wykonawczych, zgodnie z art. 291 TFUE, zostało natomiast uregulowane w instrumentach prawnie wiążących:

⁽¹⁾ COM(2009) 673 final z dnia 9.12.2009 r.

⁽²⁾ Dokument A7-0072/2012.

⁽³⁾ Raport informacyjny „Lepsze uregulowania prawne: akty wykonawcze i delegowane”, <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.fr-int-opinions&itemCode=24245>.

— rozporządzeniu nr 182/2011⁽⁴⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem dotyczącym procedury komitetowej”), które przewiduje dwie procedury: procedurę doradczą i procedurę sprawdzającą;

— decyzji 1999/468/WE⁽⁵⁾ (zwanej dalej „decyzją dotyczącą procedury komitetowej”), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych w 2006 r. w celu zwiększenia uprawnień kontrolnych Parlamentu i Rady, w której przewiduje się procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą.

2.2.3 Procedura regulacyjna połączona z kontrolą służyła do przyjmowania środków wykonawczych zmieniających „inne niż istotne elementy podstawowych aktów ustawodawczych”. Treści te, zamieszczone w art. 5a „decyzji dotyczącej procedury komitetowej”⁽⁶⁾, są bardzo zbliżone do definicji aktów delegowanych. Istotnie, według definicji zamieszczonej w art. 290 TFUE, akt delegowany jest aktem quasi-ustawodawczym przyjmowanym przez Komisję w celu uzupełnienia lub zmienienia „innych niż istotne elementów aktu ustawodawczego”.

2.2.4 Właśnie z powodu tego podobieństwa, w latach 2009–2014 art. 5a „decyzji dotyczącej procedury komitetowej” i procedura regulacyjna połączona z kontrolą zachowują tymczasowo ważność, celem Komisji jest bowiem spożytkowanie tego ograniczonego czasu na dostosowanie istniejących przepisów objętych procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą do systemu aktów delegowanych.

2.2.5 Na „prośbę” Parlamentu Europejskiego⁽⁷⁾ Komisja, przy wsparciu Rady⁽⁸⁾, rozpoczęła więc proces dostosowywania niektórych rozporządzeń, dyrektyw i decyzji.

Przedmiotem wniosków dotyczących „rozporządzeń zbiorczych”, na temat których Komitet został poproszony o wydanie opinii, jest całościowe zrealizowanie tego dostosowania.

3. Wnioski Komisji

3.1 Komisja opublikowała dwa wnioski dotyczące rozporządzenia:

— pierwszy odnosi się do „niektórych aktów prawnych” COM(2013) 451 final;

— drugi – do „niektórych aktów prawnych w obszarze sprawiedliwości” COM(2013) 452 final.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ Wprowadzone na podstawie decyzji Rady z dnia 17 lipca 2006 r. (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

⁽⁷⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z 5 maja 2010 r. (P7-TA(2010)0127), punkt. 18.

⁽⁸⁾ Oświadczenia Komisji Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 19.

Trzeci pakiet wniosków jest w trakcie rozpatrywania i powinien ukazać się niebawem.

3.2 Wniosek dotyczący „niektórych aktów prawnych” zajmuje się zagadnieniem przeniesienia z zakresu obowiązywania procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą do procedury delegacji uprawnień całej grupy 160 aktów prawnych (rozporządzeń, dyrektyw i decyzji) należących do jedenastu różnych obszarów:

- sieci komunikacyjne, treści i technologie;
- zatrudnienie, sprawy społeczne i włączenie społeczne;
- działania w dziedzinie klimatu;
- energia;
- przedsiębiorstwa i przemysł;
- środowisko;
- statystyka;
- handel wewnętrzny i usługi;
- mobilność i transport;
- zdrowie i konsumenci;
- podatki i unia celna.

3.2.1 Wniosek składa się z uzasadnienia, wniosku dotyczącego rozporządzenia i prostego załącznika wymieniającego akty, których dotyczy przejście od procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą do procedury delegacji uprawnień.

3.3 Wniosek dotyczący „niektórych aktów prawnych w obszarze sprawiedliwości” jest odrębnym tekstem, ponieważ podstawa prawna tych aktów figuruje w tytule V TFUE i nie dotyczą one wszystkich państw członkowskich. I tak, zgodnie z art. 1 i 2 załączonego do TFUE protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, państwo to nie zostanie objęte postanowieniami proponowanego rozporządzenia.

3.3.1 Wniosek dotyczący rozporządzenia dostosowującego do art. 290 TFUE akty prawne w obszarze sprawiedliwości obejmuje pięć rozporządzeń w sprawie:

- przeprowadzania dowodów w sprawach cywilnych i handlowych;
- europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych;
- postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty;

— europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń;

— doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych.

4. Uwagi ogólne

4.1 Komisja wychodzi z propozycją „rozporządzeń zbiorczych” w sprawie grupowego dostosowania licznych rozporządzeń, dyrektyw i decyzji, zamiast opracowania oddzielnych wniosków dotyczących rozporządzeń dla każdego ze stosowanych instrumentów.

4.1.1 Komisja zastosowała już tę metodę w 2006 r. w celu wprowadzenia procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą. Posłużyła się komunikatem w celu dostosowania w trybie pilnym 25 rozporządzeń i dyrektyw, szczególnie dyrektywy 2005/1/WE z dnia 9 marca 2005 r. zmierzającej do ustanowienia „nowej struktury komitetów w sektorze usług finansowych”⁽⁹⁾. Przypomnijmy również komunikat Komisji z 2007 r. w sprawie dostosowania do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą innej grupy aktów ujętych w czterech załącznikach⁽¹⁰⁾. EKES przedstawił wówczas uwagi i zalecenia na ten temat⁽¹¹⁾.

4.1.2 Komisja nigdy wcześniej nie przeprowadziła dostosowania na taką skalę.

4.1.3 Komitet stwierdza, że wnioski dotyczące rozporządzeń odzwierciedlają zakres uprawnień Komisji, ponieważ przewidują zasięg, zakres i czas, którymi dysponują Rada i Parlament na wyrażenie sprzeciwu.

4.1.4 Wybór ten jest zrozumiały ze względu na uproszczenie i krótki czas procedury, ale wzbudza również liczne wątpliwości.

a) Czas nieokreślony

4.2 W art. 2 obu wniosków dotyczących rozporządzeń przewiduje się, że uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w ramach omawianego procesu „powierza się na czas nieokreślony”.

4.2.1 Komitet przypomina, że zgodnie z art. 290 TFUE czas obowiązywania przekazanych uprawnień powinien być wyraźnie określony w podstawowym akcie ustawodawczym i że do chwili obecnej, z wyjątkiem nielicznych sytuacji, przekazania uprawnień dokonywano zasadniczo na czas określony, w stosownych przypadkach z możliwością przedłużenia pod warunkiem sporządzenia sprawozdania z wykonania przekazanych uprawnień.

⁽⁹⁾ COM(2006) 900–926 final.

⁽¹⁰⁾ COM(2007) 740 final, COM(2007) 741 final, COM(2007) 824 final, COM(2007) 822 final i COM(2008) 71 final.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 161 z 13.7.2007, s. 45 i Dz.U. C 224 z 30.8.2008, s. 35.

4.2.2 Zwraca się również uwagę, że preferencje Komisji w stosunku do przekazywania uprawnień na czas nieokreślony⁽¹²⁾ nie są podzielane przez Parlament⁽¹³⁾. Ponadto wniosek dotyczący „rozporządzenia zbiorczego” znosi obowiązek sporządzania okresowych sprawozdań z wykonania środków przewidzianych w aktach podstawowych⁽¹⁴⁾.

4.2.3 EKES zastanawia się zatem, czy rozporządzenia „dostosowawcze” zaproponowane przez Komisję mogą przewidywać przekazanie uprawnień na czas nieokreślony we wszystkich przypadkach – bez względu na to, jakiego obszaru to dotyczy.

b) Kontrola PE i Rady

4.3 Zgodnie z ustaleniami raportu informacyjnego Komitetu w sprawie aktów delegowanych, przekazanie uprawnień podlega kontroli Rady i Parlamentu, które mogą cofnąć uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w każdej chwili, wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego przyjętego przez Komisję, zasadniczo w terminie dwóch miesięcy od przekazania takiego aktu delegowanego Radzie i Parlamentowi, lub poinformować Komisję, również w terminie dwóch miesięcy, że nie wnoszą sprzeciwu. Ten dwumiesięczny termin może zostać przedłużony na wniosek Parlamentu lub Rady.

4.3.1 W art. 5a ust. 3–6 „decyzji dotyczącej procedury komitetowej” przewidziano złożony system terminów, uzależnionych od zgodności lub niezgodności środków rozważanych przez Komisję z opinią komitetu, wahających się od czterech do dwóch miesięcy w zależności od tego, czy termin stosuje się do Rady czy Parlamentu Europejskiego.

W drodze odstępstwa od „normalnego” trybu, art. 5a ust. 5 lit. b) stanowił, że termin ten mógł zostać skrócony „w należycie uzasadnionych przypadkach” ze względów „sprawnego postępowania”, jednak nie przewidywał dokładnego terminu.

Ponadto w ust. 6 przewidziano specjalny, narzucony postanowieniami aktu podstawowego, jednomiesięczny tryb w przypadku ściśle określonych sytuacji, w których nie można zastosować normalnego trybu „ze względu na niezmiernie pilny charakter sprawy”.

4.3.2 W art. 2 ust. 6 wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie dostosowania do art. 290 TFUE niektórych aktów prawnych odniesiono się do tej właśnie możliwości odstępstwa, ale ograniczono się do wskazania, że „w należycie uzasadnionych przypadkach” normalny termin przewidziany dla Rady i Parlamentu na wniesienie sprzeciwu wobec aktu delegowanego może ulec skróceniu do jednego miesiąca⁽¹⁵⁾.

⁽¹²⁾ COM(2009) 673 final z 9.12.2009 r., pkt. 3.2.

⁽¹³⁾ *Common Understanding*, pkt. IV.

⁽¹⁴⁾ Na przykład 3 lata, zgodnie z dyrektywą 2006/21/WE z 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego.

⁽¹⁵⁾ Natomiast wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie dostosowania do art. 290 TFUE aktów prawnych w obszarze sprawiedliwości nie przewiduje takiego rozwiązania.

4.3.3 Wydaje się więc, że nowy zaproponowany tryb ogranicza możliwości działania, którymi dysponują Rada i Parlament w zakresie wykonywania uprawnień kontrolnych.

4.3.4 Komitet zastanawia się w szczególności, czy tak krótki okres umożliwi Radzie i Parlamentowi skuteczne wykonywanie uprawnień kontrolnych w odniesieniu do 165 aktów delegowanych.

c) Elementy inne niż istotne

4.4 Komitet przypomina, tak jak uczynił to w raporcie informacyjnym, że procedura delegacji uprawnień ma na celu przyjęcie aktów delegowanych, które odnoszą się do niektórych, „innych niż istotne”, elementów aktów ustawodawczych przyjętych wspólnie przez Radę i Parlament.

4.4.1 Wnioski Komisji dotyczące rozporządzeń obejmują dwanaście różnych obszarów.

4.4.2 Ponieważ dokładna natura prawna aktów delegowanych pozostaje dosyć niejasna, a dziedziny objęte wnioskami dotyczącymi rozporządzeń mają zakres o tyle szeroki, co delikatny, można, co przedstawiono poniżej, zastanawiać się nad „innym niż istotny” charakterem niektórych środków.

4.4.3 Ponadto Trybunał interpretuje pojęcie „środka innego niż istotny” w zależności od omawianego obszaru. I tak, 5 września 2012 r. wielka izba Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznała, że obszar praw podstawowych osób fizycznych podlega ustawodawcy i nie może być w żadnym wypadku przekazany do Komisji⁽¹⁶⁾.

4.4.4 Co więcej, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie miał jeszcze okazji do wypowiedzenia się na temat wykonania kompetencji przekazanej Komisji. Otrzymał jedynie po raz pierwszy wniesioną przez Komisję skargę o unieważnienie art. 80 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 Parlamentu i Rady z dnia 22 maja 2012 r.⁽¹⁷⁾ (w sprawie produktów biobójczych).

⁽¹⁶⁾ Sprawa C-355/10, Parlament przeciwko Radzie, w kwestii ochrony morskich granic zewnętrznych Unii i uprawnień strażników granicznych, szczególnie do pozostawiania imigrantów w państwie trzecim, z którego wyruszył statek będący przedmiotem inspekcji.

⁽¹⁷⁾ Sprawa C-427/12, Komisja przeciwko Parlamentowi i Radzie, w kwestii udostępnienia na rynku i stosowania produktów biobójczych, przewiduje przyjęcie środków ustanawiających opłaty wnoszone na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) w drodze aktu wykonawczego zgodnie z art. 291 TFUE, a nie w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 290 TFUE. Zdaniem Komisji akt, który ma ona przyjąć na podstawie art. 80 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 należy bowiem uznać za akt delegowany w rozumieniu art. 290 TFUE, ponieważ ma on na celu uzupełnienie niektórych, innych niż istotne, elementów aktu ustawodawczego.

Ponieważ skarga została wniesiona 19 września 2012 r., Trybunał powinien wydać wyrok najwcześniej w końcu 2013 r. lub na początku 2014 r., po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego.

5. Uwagi szczegółowe

5.1 W przypadku większości zbadanych w niniejszej opinii propozycji Komisja dostosowuje procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą do systemu aktów delegowanych zgodnego z art. 290 TFUE w sposób adekwatny i rozsądny. Niektóre sytuacje są jednakże źródłem szczególnych wątpliwości i trudności.

a) Nieścisłości dotyczące systemu

5.2 Większość odnośnych instrumentów prawnych zawiera wyraźne nawiązanie do art. 5a decyzji Rady z dnia 17 lipca 2006 r. ⁽¹⁸⁾ zwanej „decyzją dotyczącą procedury komitetowej”, która wprowadza procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą i przewiduje konieczność jej zastosowania przy przyjmowaniu „środków o zasięgu ogólnym i mających na celu zmianę innych niż istotne elementów” aktu podstawowego. Niemniej zmiana systemu wprowadzonego na mocy decyzji z dnia 28 czerwca 1999 r. weszła w życie dopiero 24 lipca 2006 r.

5.2.1 Dlatego też żaden z instrumentów prawnych objętych procesem dostosowania przed tą datą nie precyzuje, które środki podlegają systemowi procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą. Dopiero na mocy decyzji z lipca 2006 r. pojawia się nowy ust. 2 dodany do art. 2 decyzji z czerwca 1999 r. Przewiduje on po raz pierwszy przyjęcie środków o ogólnym zasięgu mających na celu zmianę innych niż istotne elementów aktu podstawowego.

5.2.2 Wszystkie te akty prawne zawierają więc jedynie formuły ⁽¹⁹⁾ typu: „środki niezbędne do wdrożenia niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r.”, „Komisję wspiera komitet” oraz „w przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8”.

5.2.3 Komitet przypomina, że przejście od procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą do systemu delegacji wiąże się ze zniesieniem opinii komitetów, które są wymagane w procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą. Niemniej jednak zostają one utrzymane w przypadku środków wykonawczych, o których mowa w art. 291 TFUE.

5.2.4 Jeden z etapów umożliwiających kontrolę charakteru „innego niż istotny” „niektórych elementów” podstawowego aktu ustawodawczego został więc zniesiony.

5.2.5 Akty, które poprzedzają „decyzję dotyczącą procedury komitetowej” składają się na listę załączoną do wniosku Komisji

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11.

⁽¹⁹⁾ Zob. np. dyrektywa 2006/25/WE, dyrektywa 89/391/EWG lub dyrektywa 2003/10/WE.

dotyczącego rozporządzenia. Zostały one jednakże opublikowane przed systematyzacją procedury komitetowej, więc odniesienia do środków charakteryzują się niejasnością, jak w przypadku „dostosowania do postępu technicznego” (dyrektywa z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie dozowników aerozoli) ⁽²⁰⁾.

b) Określenie zakresu zastosowania

5.3 Określenie zakresu zastosowania art. 5a w stosunku do „elementów innych niż istotne” niektórych podstawowych aktów ustawodawczych pozostawia czasem wiele do życzenia. Na przykład ogólna formuła: „środki (...) mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia” w rozporządzeniu (WE) 661/2009 dotyczącym bezpieczeństwa ogólnego pojazdów silnikowych, nie jest, bez dodatkowych uściśleń, satysfakcjonująca.

5.3.1 Niekiedy art. 5a stosuje się do elementów, których charakter „inny niż istotny” pozostaje dość wątpliwy. Tak jest w przypadku:

— rozporządzenia (WE) 715/2009 w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (art. 23);

— rozporządzenia (WE) 714/2009 w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej;

— art. 23 ust. 1 i 4 oraz art. 40 ust. 3 dyrektywy 2006/123 z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym, odnośnie do charakteru ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej w zależności od charakteru i zakresu danego ryzyka;

— art. 12, art. 34 ust.1 i art. 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) 1371/2007 z 23 października 2007 r., dotyczących ubezpieczenia od odpowiedzialności wobec pasażerów w ruchu kolejowym.

c) Obszary związane z prawami podstawowymi

5.4 Środki pozornie „inne niż istotne”, takie jak dostosowanie załączników dyrektyw, mogą budzić wątpliwości dotyczące ich wpływu na ochronę pewnych praw podstawowych.

5.4.1 Przykładowo można wymienić:

— załączniki do rozporządzenia (WE) 1338/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie statystyk Wspólnoty w zakresie zdrowia publicznego oraz zdrowia i bezpieczeństwa w pracy (art. 9 i art. 10 ust. 2);

⁽²⁰⁾ Poprawna formuła odwołania się do „postępu technicznego i naukowego” może zostać znaleziona w rozporządzeniu (WE) 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania lub w dyrektywie ramowej 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie strategii morskiej.

- tematy objęte spisem powszechnym ludności i mieszkań (rozporządzenie (WE) 763/2008 z dnia 9 lipca 2008 r.);
 - załączniki do dyrektywy 2006/126/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy,
 - odstępstwa od załączników do rozporządzenia (WE) 183/2005 z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczące higieny pasz (art. 28 i art. 31 ust. 2);
 - załączniki do rozporządzenia (WE) 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (art. 13 ust. 2 i art. 14);
 - zmiany załączników, które zawierają formularze do celów wykonywania niektórych praw, na przykład w wypadku europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (rozporządzenie (WE) 805/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r.), postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (rozporządzenie (WE) 1896/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r.), europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń (rozporządzenie (WE) 861/2007 z dnia 11 lipca 2007 r.) oraz doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (rozporządzenie (WE) 1393/2007 z dnia 13 listopada 2007 r.).
- 5.4.2 Należy również zasygnalizować delikatniejsze przypadki, takie jak te, w których zasadnicza część przepisów odnoszących się do danego zagadnienia będzie podlegać aktom delegowanym. Dotyczy to na przykład:
- procedury składania zażaleń w sprawie „ochrony przed subsydiowaniem i nieuczciwymi praktykami cenowymi powodującymi uszczerbek dla przewoźników lotniczych Wspólnoty w świadczeniu usług lotniczych z krajów nienależących do Wspólnoty Europejskiej” przewidzianej w rozporządzeniu (WE) 868/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r.;
 - lub definicji elementów składowych rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania (RRSO) w ramach kredytu konsumenckiego (dyrektywa 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r., art. 19 ust. 5 i art. 25 ust. 2).

Bruksela, 16 października 2013 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE
